

آن‌ها گزینه بگری برای انتخاب نداشته‌اند. کالبا در این جلسه گفته است: «ما هر تصمیم را با این سوال سنجیدیم: اگر این کار را انجام دهیم، آیا هنوز در حال تحقق ماموریت RAINN برای پایان دادن به خشونت جنسی هستیم؟ می‌دانیم خیلی‌ها فکر می‌کنند گزینه‌های بهتری وجود داشته و از دست ما عصبانی خواهند شد و من آن‌ها را سرزنش نمی‌کنم.»

کاتر هم در این جلسه درک می‌کند چرا داوطلبان ناراحتند: «ما دیگر نمی‌توانیم همان خدماتی را ارائه دهیم که همیشه می‌دادیم. در این شرایط سخت، تلاش می‌کنیم تا جای ممکن با دقت تصمیم بگیریم.»

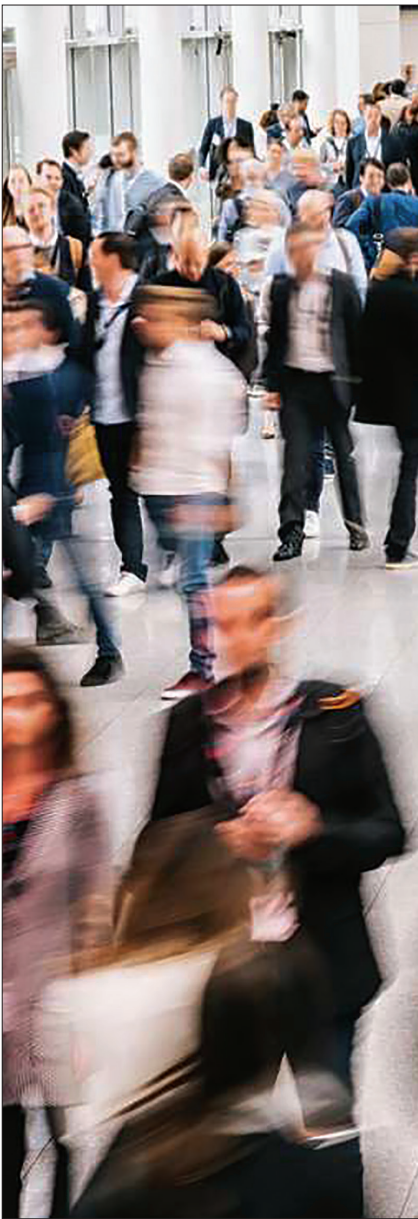
❖ واکنش‌ها به «چرخش ناامیدکننده»

واکنش‌ها به این تصمیمات سریع بود؛ سازمان‌های محلی و ملی حامی زنان و بازماندگان خشونت جنسی انتقاد نادرى علیه متحدان خود مطرح و آن‌ها را متهم به ترک بازماندگان ترس کردند که با نرخ بالایی از خشونت جنسی مواجهند و گروه‌های دیگر را به «ایستادگی» تشویق کردند.

این درگیری شکاف شدیدی را در میان سازمان‌های غیرانتفاعی که با خشونت جنسی مقابله می‌کنند، آشکار کرد؛ سازمان‌هایی که بسیاری شان به‌شدت به بودجه دولتی وابسته‌اند، رهبران این گروه‌ها می‌گویند که احساس فشار می‌کنند تا بین حفظ بودجه مورد نیاز برای کمک به افراد در بحران و ایستادن در کنار اعضای آسیب‌پذیر جامعه‌شان انتخاب کنند.

«امیلی مایلس»، مدیر اجرایی اتحاد نیویورک علیه خشونت جنسی در گفت‌وگو با سایتی که از حقوق افراد ترس دفاع می‌کند، گفت: «این موضوع آشفتگی زیادی به بخشی وارد کرده که از قبل شدیداً کم بودجه بوده است. من می‌توانم نسبت به تصمیمات سختی که سازمان‌ها باید بگیرند همدلی داشته باشم و در عین حال از آن‌ها بخواهم نسبت به بازماندگانی که به کمک‌شان نیاز دارند، پاسخگو باشند.» او گفته این سوال بزرگ که در آینده چه بر سر فرصت‌های تأمین مالی خواهد آمد، هنوز بی‌پاسخ مانده است: «اکنون زمانی است که باید کمی شجاعت نشان دهیم و باید با هم متحد شویم. این تنها راهی است که می‌توانیم این وضعیت را حفظ کنیم.»

«یولاندا ادینگتون»، مدیر عامل (Respect Together)، سازمان مادر مرکز ملی منابع خشونت جنسی و ائتلاف پسنسپولوانیا هم گفته بود چون بیش از ۹۰ درصد بودجه مرکز ملی منابع خشونت جنسی از کمک‌های مالی دولتی تأمین می‌شود، از دست دادن این بودجه ممکن است به اخراج کارکنان و فقدان توانایی در ارائه خدماتی مانند مشاوره حقوقی برای بازماندگان منجر شود. اما پس از اجرای این دستور ترامپ، این سازمان سریعاً عقب‌نشینی کرد، موضوعات حذف‌شده را بازگرداند. در ۲۰ فوریه عذرخواهی عمومی صادر کرد و این اقدام را «تصمیم مبتنی بر ترس از دستورات اجرایی» خواند. ادینگتون در مصاحبه‌ای گفت، گروه اشتباه کرده که اینقدر سریع در برابر دولت عقب‌نشینی کرده است: «ما دقیقاً می‌دانیم که چه کسی هستیم، باید نماینده چه کسانی باشیم و در این کار شکست خورديم. نمی‌خواهم این موضوع را پنهان کنم.» او گفت که اخیراً

در تماسی با تقریباً تعداد زیادی از گروه غیرانتفاعی ضد خشونت شرکت کرده که در آن‌ها درباره اینکه «کدام یک از ما می‌تواند بیشتر مقاومت کند و بلندترین صدا را داشته باشد» در حالی که ممکن است بودجه فدرال خود را از دست بدهند، بحث شده اما به تصمیم نهایی نرسیدند.

«امیلی می»، بنیان‌گذار و رئیس (Right To Be)، یک سازمان غیرانتفاعی مقابله با آزار هم گفته که گروهش حداقل ۱۰ درصد بودجه خود را از دولت فدرال دریافت می‌کند. این سازمان به چندین آژانس فدرال آموزش فرهنگ محیط کار ارائه می‌دهد و قبلاً شنیده که احتمال تمدید قرارداد با دو مورد از این آژانس‌ها کم است: «همه می‌دانند هر حرف یا کاری که بزنید ممکن است هدف قرار بگیرد و این می‌تواند خیلی ترسناک باشد. اما هدف از قبل روی دوش ماست.»

یک مرکز خشونت جنسی در مینه‌سوتا، سازمانی که از قربانیان تجاوز حمایت می‌کند، هفته گذشته RAINN را محکوم و خواستار استفاده از «تأثیر قابل توجه» خود برای مقابله شد. این پیام توسط «کریستین نونس»، رئیس سازمان ملی زنان، به اشتراک گذاشته‌شد که هشدار داد گروه‌ها نباید در این زمینه با دولت همدست شوند. آنطور که وب‌سایت Dnyuz گزارش داده، مرکز ملی منابع خشونت جنسی (NSVRC) در ابتدا از جاعات به افراد ترانجسیتی را از وب سایت خود حذف کرد، اما سپس محتوای حذف شده را بازگرداند و بابت «تصمیمی مبتنی بر ترس» عذرخواهی کرد. «جینفر گروو»، مدیر این سازمان گفته که آن‌ها نه بودجه‌ای را از دست داده‌اند، نه تماسی از سوی دولت ترامپ دریافت کرده‌اند. داوطلبانی که نامه به هیئت‌مدیره RAINN ا امضاء کرده‌اند، پروژه Trevor و NSVRC را به‌عنوان الگو معرفی کردند و نوشتند: «آنچه امروز از شما می‌خواهیم حتی به گستردگی آن نمونه‌های رهبری عمومی نیست؛ ما تنها خواستار بازگرداندن بی‌سروصدای خدمات داخلی برای همه بازماندگان خشونتیم.»

همچنین رسانه‌هایی مانند The New Republic از واژه «چرخش ناامیدکننده» برای توصیف عقب‌نشینی RAINN استفاده کردند.

❖ از ایدز تا تغییرات اقلیمی

حذف و تغییر سیاست‌ها اما فقط محدود به موضوع خشونت جنسی نبوده؛ از تاریخ ۲۹ ژانویه ۲۰۲۵، «اداره مدیریت نیروی انسانی (OPM)» به نهادها دستور داد تا با فرمان اجرایی رئیس‌جمهور ترامپ به‌نام «دفاع از زنان» هماهنگ شوند؛ فرمانی که فدرال‌ها را موظف می‌کند فقط زنان را به‌صورت «زن زیست‌شناختی» و مردان را «مرد ار زیست‌شناختی» به رسمیت بشناسند. سازمان‌ها موظف شدند تا پایان ژانویه ۲۰۲۵ تمام برنامه‌ها، اسناد، رسانه‌ها، ارتباطات و بیانیتهایی که «ایدئولوژی جنسیتی» را ترویج می‌کردند، حذف کنند.

به‌علاوه، نهادهای فدرال به‌سرعت اقدام به اجرای فرمان اجرایی دیگر با عنوان «پایان دادن به برنامه‌های DEI (تنوع، برابری و شمول) در دولت کردند؛ ازجمله با حذف اصطلاحات ممنوع‌شده از وب‌سایت‌هایشان. موضوعات حذف‌شده شامل موارد زیر بودند: برنامه‌های DEI تنوع، کوئید طولانی‌مدت، HIV/ AIDS، واکسیناسیون، موضوعات مرتبط با هویت جنسیتی و افراد ترانجسیتی، کمک‌های خارجی، عدالت زیست‌محیطی، مدیریت بحران، اشتغال و واقعه حمله به کنگره در ۶ ژانویه ۲۰۲۱.

طبق گزارش نیویورک تایمز تا دوم فوریه ۲۰۲۵، بیش از ۸ هزار صفحه وب از بیش از ۱۲ وب‌سایت دولتی حذف شده بودند. بعضی صفحات همچنان در دسترس اند اما واژگان مرتبط با موضوعات ممنوعه از آن‌ها حذف شده است. برای مثال: «تغییرات اقلیمی» به «تاب‌آوری اقلیمی» تغییر یافته، «LGBTQ» به «LGB» تقلیل یافته و «افراد باردار» به «زنان باردار» تبدیل شده است. همچنین بیش از سه هزار صفحه از وب‌سایت مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها (CDC) تغییر یافته یا حذف شده‌اند. این شامل هزاران مقاله پژوهشی مربوط به بیماری‌های مزمن، عفونت‌های مقاربتی، آلزایمر، پیشگیری از آوردن موادمخدر، سلامت نوجوانان و مراقبت‌های تولیدمثلی می‌شود. راهنمایی‌های واکسیناسیون برای «افراد باردار» نیز از وب‌سایت CDC حذف شد؛ ممکن است علت این حذف استفاده از اصطلاح جنسیت خنثی «افراد باردار» باشد. یکی از کارکنان CDC گفت که به‌دلیل آن که صفحات مربوط به HIV اغلب به جنسیت اشاره دارند، «برای رسیدن به ضرب‌الاجل مجبور شدیم همه چیز را پاک کنیم.» بعضی از داده‌ها اما بعداً بازیابی شدند: ازجمله ابزار اطلس

(Atlas Tool) برای ردیابی بیماری‌های عفونی مانند HIV و عفونت‌های مقاربتی، همچنین اطلاعات سیستم پایش رفتارهای پرخطر جوانان، «نیت بروت»، مدیر دبیر خانه اجرایی مؤسسه ملی سلامت (NIH)، اعلام کرد که دستورات ترامپ با پژوهش‌های گسترده این نهاد درباره جنسیت و گرایش جنسی در تضاد است. او در نامه‌ای به‌مدیر این نهاد و مقامات ارشد، خواستار امتناع از اجرای دستورات رئیس‌جمهور شد.

همچنین حداقل هزار صفحه از وب سایت اداره برنامه‌های عدالت (Office of Justice Programs)، که یک نهاد پژوهشی پیشگیری از جرم است، حذف شده است. این شامل اطلاعاتی درباره خشونت در روابط عاشقانه نوجوانان و کمک‌های مالی برای مقابله با جرائم ناشی از نفرت بود. در ماه مارس هم وزارت دادگستری صفحه‌ای را که مطالعه‌ای مبنی بر کمتر بودن نرخ جرم در میان مهاجران فاقد مدرک نسبت به شهروندان را گزارش می‌داد، حذف کرد.

برنامه Head Start هم که برای حمایت از مراقبت از کودکان کم‌درآمد طراحی شده، بیش از ۲۰۰ صفحه خود را حذف کرده است؛ از جمله راهنمایی‌هایی برای ایجاد روتین‌های خانوادگی و پیشگیری از افسردگی پس از زایمان. همچنین نزدیک به ۱۵۰ صفحه از وب‌سایت اداره خدمات سوءمصرف مواد و سلامت روان (SAMHSA) حذف شد؛ از جمله بیش از ۵۰ بیانییه مطبوعاتی درباره استفاده از خط تلفن کمکی پس از تیراندازی‌های پایلای طبیعی.

اداره منابع سلامت و خدمات (HRSA) هم ۱۸ صفحه را حذف کرد که شامل اطلاعاتی درباره واکسن Mpox و اعتیاد به مواد افیونی در میان زنان بود. «جورج پنجامین»، رئیس انجمن سلامت عمومی آمریکا، هشدار داد که این حذف‌ها ردیابی بیماری‌های عفونی مانند HIV و Mpox را دشوارتر می‌کنند و حتی اگر داده‌ها بازگردانده شوند، ممکن است داده‌های جدیدی جمع‌آوری نشوند که برای پژوهش‌های آینده زیان‌بار خواهد بود. اداره مالیات داخلی (IRS) هم بیش از ۲۵ صفحه را از جمله فرمی که مدارس خصوصی باید سالانه برای تأیید نبود تبعیض نژادی پُر کنند، حذف کرده است.

تمام محتوای اسپانیایی زبان در whitehouse.gov حذف شده است؛ همان‌گونه که پس از آغاز اولین دوره ریاست جمهوری ترامپ هم رخ داده بود. انجمن فرهنگستان‌های زبان اسپانیایی در بیانییه‌ای این اقدام را محکوم و بر اهمیت زبان اسپانیایی به‌عنوان دومین زبان رایج در آمریکا (به‌ویژه در پورتوریکو) تأکید کردند. این بیانییه امضای فرهنگستان‌های زبان اسپانیایی آمریکا و پورتوریکو هم رسیده بود. قبرستان ملی «آرلینگتون» هم ده‌ها صفحه را حذف کرد؛ از جمله صفحاتی که آرامگاه افراد بر جسته سیاه‌پوست، لاتین‌تبار و زنان نظامی را معرفی می‌کردند، همچنین مطالب آموزشی را دربر می‌گرفتند.

❖ خشونت فراگیر

تصمیمات جدید ترامپ در حالی در حال اجرایی شدن است که آمارها نشان می‌دهند، خشونت‌های جنسی علیه افراد LGBTQ+ و مهاجران به‌شدت گسترده است و فراتر از میانگین عمومی جامعه حرکت می‌کند. حذف منابع حمایتی برای این گروه‌ها به‌معنای نادیده گرفتن مشکلات واقعی آن‌هاست و می‌تواند به تداوم خطرات و فقدان دسترسی به حمایت‌های تخصصی منجر شود. آنطور که مرکز ملی منابع خشونت جنسی آمریکا گزارش داده، تخمین‌ها نشان می‌دهند که حدود ۶۴ درصد از افراد ترنس در طول زندگی خشونت جنسی را تجربه می‌کنند.

طبق آمارهایی که در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۴ از سوی مرکز Tahirih Justice Center (یک سازمان غیرانتفاعی ملی مستقر در ویرجینیای ایالاتمتحده که از سال ۱۹۹۷ تأسیس شده و به ارائه خدمات حقوقی و اجتماعی رایگان به زنان و دختران مهاجر و سایر بازماندگان خشونت جنسیتی می‌پردازد)، ۵۷ درصد از مراجعان مهاجر تصور می‌کنند پس از ورود به آمریکا مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند و ۴۸ درصد از زنان لاتین مهاجر افزایش خشونت در روابط خود را گزارش کرده‌اند.

مرکز MCASA (مرکز مقابله با خشونت جنسی) هم در گزارشی نوشته مهاجران کمتر تمایل به گزارش سوءاستفاده دارند؛ موانع شامل ترس از اخراج، فشار خانواده، زبان و انزوای اجتماعی‌اند. براساس گزارش‌های «عقوبین الملل» هم تا ۶۰ درصد از زنان مهاجر در مسیر مکزیک مورد سوءاستفاده‌اند و اغلب به‌دلیل ترس از پیامدهای قانونی سکوت می‌کنند.

خبرسازان

صحت روانی قاتل «الله» تأیید شد

پرونده قتل الهه حسین‌نژاد بعد از تأیید صحت روانی قاتل، برای ادامه رسیدگی به اسلام‌شهر ارجاع شد. به گزارش خبرنگارآلین، بهمن فرزانه برای بررسی صحت روانی، به دستور بازپرس شکیب‌نژاد به پزشکی قانونی منتقل شد. با انجام آزمایشات، متخصصان پزشکی قانونی، صحت روانی متهم را تأیید کردند. با تکمیل تحقیقات در پایتخت و از آنجایی که محل جنایت طبق اظهارات متهم و مدارک موجود در پرونده در اسلامشهر است، پرونده به دستور بازپرس شعبه دهم دادسرای امور جنایی پایتخت، با قرار عدم صلاحیت به دادسرای اسلامشهر ارجاع شد. بدین ترتیب ادامه بررسی‌ها و بازسازی صحنه قتل در اسلامشهر صورت خواهد گرفت.

۲۲ درصد کودک کار و خیابان، بازمانده از تحصیل

حسن موسوی چلک، معاون امور سلامت اجتماعی سازمان بهزیستی، درباره آمارهای مرتبط با کودکان کار و خیابان تحت پوشش مراکز بهزیستی گفت: «در سال ۱۴۰۳ میانگین سن کودکان کار و خیابان که در مراکز بهزیستی پذیرش می‌شوند، ۱۰ سال بوده است. براساس آمارها ۷۸ درصد از این کودکان در حال تحصیل و ۲۲ درصد بازمانده از تحصیل‌اند. ۷۳ درصد کودکان با والدین‌شان، ۲۱ درصد با مادرشان، ۲ درصد با پدر و ۴ درصد به‌صورت جداگانه زندگی می‌کنند. ۱۵ درصد از کودکان زاله‌گرد به سازمان بهزیستی مراجعه کردند و ۵۲ درصد در سایر مشاغل خیابانی فعالیت می‌کنند.» به گزارش ایسنا، موسوی چلک اعلام کرد که فقر و اعتیاد، بیشترین سهم از دلایل حضور کودکان در خیابان را داشته‌اند، به گفته او ۶۰ درصد از کودکانی که از بهزیستی خدمات دریافت کردند، ایرانی و ۴۰ درصد اتباع بوده‌اند: «تقریباً یک چهارم از تعداد ذکرشده، دختر هستند و این در حالی‌است که میزان آسیب‌پذیری دختران برای کار در خیابان به‌مراتب بیشتر از پسران است.»

در جست‌وجوی راه‌حل برای خانه‌اندیشمندان

علیرضا غریب‌دوست، دبیر انجمن حقوق‌شناسی در مورد آخرین وضعیت خانه‌اندیشمندان علوم انسانی اعلام کرد: «تصور بر این بود که شهرداری تهران نیز دست‌نگه می‌دارد و از اجرای حکم منصرف می‌شود؛ چراکه رئیس‌جمهور نامه کتبی به شهردار تهران نوشت و خواستار حل مسئله شد و شهردار تهران نیز به‌صورت شفاهی قول‌هایی به ایشان و برخی اعضای دولت داده بودند؛ اما نهایتاً در ۲۷ اردیبهشت‌ماه اجراییه به درخواست شهرداری تهران به خانه‌اندیشمندان ابلاغ شد و مهلت آن با یک‌بار استمهال در ۱۵ خردادماه به پایان رسید.» او در گفت‌وگو با «ایسنا»، با بیان اینکه خانه‌اندیشمندان، محل استقرار و پهره‌برداری ۲۵۰ انجمن علمی است که کارایی زیادی دارند و به‌غیر از خانه‌اندیشمندان مکان دیگری ندارند، گفت: «این رفتار در شأن‌اندیشمندان نبوده و امید است با میانجیگری آقای چمران، رئیس‌شورای شهر تهران، به سرانجام برسد و به نحوی از جامعه علوم انسانی دلجویی شود.»